

จึงไม่ยอมทำตามพินัยกรรมของพ่อ และได้ทำในสิ่งที่ตรงกันข้ามกัน การปกครองของเขาจึงพบกับความพินาศในเวลาอันรวดเร็ว

5. อิมามชัยนุลอาบิตีน (ซัจญาด) (อ.)

การบริหารของท่านอิมามแบ่งออกเป็น 2 ช่วง ซึ่งเมื่อมองภาพโดยรวมแล้ว มีความคล้ายคลึงกับการบริหารโดยทั่วไปของบรรดาอิมามท่านอื่นๆ ท่านอิมามเป็นท่านหนึ่งที่ได้เข้าร่วมในเหตุการณ์แห่งกัรบะลาอ์พร้อมกับอิมามฮุเซน (อ.) ผู้เป็นบิดา และหลังจากที่ท่านอิมามฮุเซนได้รับชะฮีด ท่านอิมามก็ถูกจับเป็นเชลยเช่นเดียวกับคนอื่นๆ และถูกนำตัวไปยังเมืองกูพะฮ์และเมืองซาม (ซีเรีย) ตามลำดับ

ขณะที่ถูกจับเป็นเชลยนั้น ท่านไม่เคยอำพรางตัวเอง (ตะกียะฮ์) ท่านเปิดเผยตัว และบอกกล่าวถึงความเป็นจริง ที่เกิดขึ้นกับบิดาของท่านและครอบครัวในแผ่นดินกัรบะลาอ์อย่างละเอียด ต่อหน้าสาธารณชนและกลุ่มชนบางกลุ่ม ท่านได้กล่าวถึงความโหดเหี้ยมไร้มนุษยธรรมเยี่ยงสัตว์เดรัจฉานของพวกบนิอุมัยยะฮ์ ที่พวกมันทำทารุณกรรมกับครอบครัวของท่านศาสดามุฮัมมัด (คือลฯ) จนสามารถเปลี่ยนแปลงความรู้สึกของคนเหล่านั้นได้ในระดับหนึ่ง จากการที่พวกเขาเข้าใจว่าอะฮ์ลุลบัยต์ผิด ได้เปลี่ยนมาเป็นความรักและความสงสาร

หลังจากเป็นอิสระ ท่านเดินทางกลับไปยังมะดีนะฮ์ ซึ่งสภาพชีวิตของท่านที่มะดีนะฮ์เปลี่ยนแปลงไป กลายเป็นความเงียบสงบ และเคารพภักดีอัลลอฮ์อยู่แต่ในบ้าน ไม่มีการปลุกกระดมประชาชนอีกต่อไป ท่านได้เปลี่ยนวิธีมาเป็นการอบรมสั่งสอนบรรดาผู้ที่จงรักภักดีต่ออะฮ์ลุลบัยต์และผู้ที่เกี่ยวข้องตามลัทธิธรรม ท่านดำรงตำแหน่งอิมามอยู่ถึง 35 ปี ได้อบรมสั่งสอนวิชาการอิสลามแก่ผู้ศรัทธาผ่านไปรุ่นแล้วรุ่นเล่า

ท่านอิมามซัจญาด (อ.) ได้ถ่ายทอดบทขอพรไว้ชุดหนึ่ง ชื่อว่า 'ซอฮีฟะฮ์ ซัจญาดียะฮ์' ท่านพรรณนาบทขอพรดังกล่าว ในหน้ามุข ขณะเคารพภักดีอัลลอฮ์ ซึ่งบทขอพรนี้มีได้เป็นเพียงบทดุอาต์ทั่วไป แต่แฝงเร้นไปด้วยความรู้ต่างๆ มากมายเป็นการสอนให้รู้จักพระเจ้า ผู้เป็นเจ้าของ ความรู้ ความเมตตา และความยุติธรรมของพระองค์ ตลอดจนได้สอดแทรกความรู้ทางด้านการเมือง การปกครอง และการต่อสู้กับบรรดาผู้กดขี่และอื่นๆ

6. อิมามมุฮัมมัด บากิร (อ.)

ในสมัยของท่านอิมามมุฮัมมัดบากิร (อ.) เป็นยุคสมัยหนึ่งที่ความรู้ของอิสลามได้ถูกเผยแพร่ออกไป แม้ว่าจะไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรก็ตาม แต่เมื่อเทียบกับยุคก่อนหน้านี้ก็ถือว่าดีกว่ามาก เพราะบรรดาอิมามก่อนหน้าท่าน ล้วนแต่อยู่ในภาวะที่ถูกบีบบังคับ และได้รับความกดดันจากผู้ปกครองที่กดขี่อย่างมาก แต่ในยุคของท่านเป็นยุคที่บิฮูมัยยะฮ์กำลังจะล่มสลาย ภาวะความกดดันจากผู้ปกครองจึงมีน้อยลง

ยุคที่บิฮูมัยยะฮ์เรืองอำนาจนั้น ได้ทำลายวจนะเกี่ยวกับนิติบัญญัติของชีอะฮ์ไปเป็นจำนวนมาก ขณะที่กฎเกณฑ์ต่างๆ ของอิสลามจำเป็นต้องใช้วจนะประกอบการอธิบายเป็นพันๆ บท ขณะเดียวกันวจนะต่างๆ ของท่านศาสดามุฮัมมัด (คือลฯ) ที่รายงานไว้ โดยบรรดาสาวกของท่านศาสดามีจำนวนไม่ถึง 500 บท แต่วจนะเท็จที่ออกมาจากวังเขี้ยวของมูอาวิยะฮ์กลับมีอยู่อย่างดาษดื่น ซึ่งเขาได้ใช้เงินว่าจ้างบรรดาผู้อ้างตนว่าเป็นสาวกของศาสดามุฮัมมัด (คือลฯ)

บรรดาผู้รู้ที่ขายตัวเป็นทาสน้ำเงินของมูอาวิยะฮ์ ซึ่งแต่งวจนะเหล่านั้นขึ้นมา จึงเป็นสาเหตุทำให้มุสลิมล้าหลัง ขาดความรู้ที่แท้จริง

เกี่ยวกับอิสลามและอัล กุรอาน และเป็นสาเหตุนำไปสู่การฆ่าล้างตระกูลของท่านศาสดามุฮัมมัด (คือลฯ) และถือเป็นโอกาสทองของท่านอิมามบากิร (อ.) เพราะก่อนหน้าท่าน ซึ่งเป็นยุคสมัยของท่านอิมามซัจญาด (อ.) ซึ่งท่านได้ใช้เวลาตลอด 35 ปี ที่ดำรงตำแหน่งอิมามในการอบรมสั่งสอนวิชาการอิสลามและสร้างมุสลิมสายเลือดใหม่ขึ้นมาทดแทนสายเลือดเก่า ที่ทรยศและเป็นกบฏต่อคำสั่งเสียสุดท้ายของท่านศาสดามุฮัมมัด (คือลฯ) และเท่ากับเป็นการสร้างฐานกำลังที่สำคัญสำหรับอิมามบากิร (อ.)

ฉะนั้น เมื่อมาถึงยุคของท่าน จึงเป็นช่วงเวลาที่เหมาะพอดีต่อการเผยแผ่วิชาการ ประกอบกับที่ราชวงศ์อุมัยยะฮ์กำลังจะล่มสลาย เพราะเกิดความขัดแย้งภายในอย่างรุนแรง จึงไม่มีเวลาใส่ใจต่อประชาชนเท่าใดนัก ท่านอิมามจึงได้ฉวยโอกาสในช่วงนี้ เผยแผ่วิชาการอิสลาม และแนะนำอะฮ์ ลุลบัยต์ต่อประชาชน จนสามารถสร้างลูกศิษย์ที่มีคุณภาพจำนวนมากมาย มอบให้กับสังคม

7. อิมามญะอ์ฟัร อัซ ซอดิก (อ.)

ท่านอิมาม (อ.) สามารถเผยแผ่วิชาการอิสลาม ได้มากกว่ายุคใดทั้งหมด สาเหตุหนึ่งเป็นเพราะท่านอิมามบากิร (อ.) สร้างฐานเอาไว้ส่วนหนึ่ง ท่านได้เผยแผ่และเชิญชวนผู้คนมาสู่อิสลาม เป็นจำนวนมาก ซึ่งผู้คนเหล่านั้นต่างกระหายในวิชาการอิสลาม และความรู้ของอะฮ์ ลุลบัยต์ (อ.)

อีกด้านหนึ่ง ราชวงศ์อุมัยยะฮ์กำลังจะหมดอำนาจ และราชวงศ์อับบาสิยะฮ์ก็ยังไม่ยึดอำนาจไม่ได้ทั้งหมด ซึ่งการก้าวขึ้นสู่อำนาจของพวกเขาอับบาสิยะฮ์นั้น ได้อาศัยบารมีของอะฮ์ ลุลบัยต์ โดยใช้การถูกกดขี่ของบรรดาอะฮ์ ลุลบัยต์ในกัรบะลาอ์มาเป็นตัวนำ เพื่อเรียกร้องความ

สนใจจากประชาชน พวกเขาแสวงงทำเป็นรัก และให้เกียรติต่ออะฮ์ลุลบัยต์ ซึ่งความเป็นจริงแล้วมิได้เป็นเช่นนั้นเลย

ท่านอิมามซอดิก (อ.) ได้สอนสั่ง และขยายความรู้ออกไปอย่างกว้างขวาง โดยมีผู้รู้และนักปราชญ์นักวิชาการทั้งหลาย จากทั่วทุกสารทิศมาขึ้นเป็นกลุ่มๆ เพื่อมาศึกษาหาความรู้จากท่าน ในศาสตร์ต่างๆ จนได้รับฉายานามว่า 'บิดาแห่งความรู้' ท่านเป็นคนแรกที่สอนวิทยาศาสตร์ ทั้งวิทยาศาสตร์กายภาพและวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ท่านได้แลกเปลี่ยนความรู้กับผู้คนมากมายหลายเชื้อชาติและต่างศาสนา ท่านได้สั่งสอนลูกศิษย์ให้มีความรอบรู้ และความสันทัดด้านวิทยาศาสตร์ไว้หลายคนด้วยกัน

มีตำราหลายร้อยเล่ม ที่บันทึกวจนะต่างๆ คำอธิบายและถ่ายทอดความรู้ของท่านอิมามเอาไว้ ตำราเหล่านั้นเรียกว่า 'อุศูล' ท่านใช้โอกาสสั้นๆ นั้นสอนสั่งลูกศิษย์ และสร้างนักปราชญ์เอาไว้มากมาย ในสาขาวิชาการต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้เกี่ยวกับอิสลาม และวัฒนธรรมอิสลาม จำนวนลูกศิษย์ที่ได้รับความรู้โดยตรงจากท่านมีมากกว่า 4,000 คน

ท่านได้สั่งบรรดาลูกศิษย์ให้จดบันทึกความรู้ และเก็บรักษาไว้ เพราะท่านทราบดีว่า อะไรจะเกิดขึ้นกับโลกอิสลามในวันข้างหน้า ถึงเวลานั้นตำราเหล่านั้นจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะจะเป็นการย้อนกลับของศาสนา ความรู้และมวลมุสลิมทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้เองบรรดาลูกศิษย์ของท่านจึงเตรียมสมุดปากกามาทุกครั้ง เพื่อจดบันทึกทุกสิ่งทุกอย่างที่ได้ยินจากท่าน

ท่านใช้เวลาส่วนมาก ในการสอนสั่งสานุศิษย์มากกว่าการทำอย่างอื่น ความรู้ของท่านได้ซึมลึกลงไปในหมู่ของประชาชน ที่มีทั้งฉลาดและโง่เขลา ท่านเป็นเสมือนกระจกเงาแห่งวิชาการของท่านศาสดา

มุฮัมมัด (ค็อลฯ) ที่แท้จริง หลังจากทีความรู้อของท่านศาสดามุฮัมมัด (ค็อลฯ) ได้ถูกคนทรยศและย่ำยีจนพินาศสิ้น ได้ถูกฟื้นฟูให้รุ่งเรืองขึ้นอีกครั้งหนึ่งโดยท่านอิมาม ด้วยเหตุนี้เองต่อมาภายหลังจึงได้ขนานนามท่านว่า เป็นผู้สถาปนาแนวทางของชีอะฮ์และเรียกกันจนติดปากว่า ‘ตะฮ์ยียุฮ์’ หรือ ‘ญะฮ์พะรีย์’

8. อิมามมุซา กาชิม (อ.)

หลังจากที่พวกบเนียบาส โค่นล้มราชวงศ์บเนียอุมัยยะฮ์จนสำเร็จ และสถาปนาเป็นผู้ปกครอง ต่อมาเมื่อราชวงศ์ฟาฏิมียะฮ์ พวกเขาได้ใช้ความพยายามและความสามารถทั้งหมดที่มีอยู่ เพื่อการทำลายล้างอะฮ์ลุลบัยต์ให้สิ้นซาก โดยสั่งประหารชีวิตครอบครัวของท่านศาสดามุฮัมมัด (ค็อลฯ) บางส่วนก็ถูกทรมานจนตาบอด บางส่วนถูกฆ่าฝังไว้ใต้อาคารและกำแพง แม้แต่บ้านของอิมามมุซา (อ.) ก็ถูกวางเพลิง และตัวของท่านเองก็ถูกเนรเทศไปยังอิรัก

ด้วยเหตุนี้เอง ในปลายสมัยของท่าน จึงเกิดการตะกียะฮ์ (อำพราง) ขึ้นอย่างมากมาย ท่านถูกพวกเขาสะกดรอยและถูกควบคุมตลอดเวลา ท่านจึงไม่คบกับใครนอกจากชีอะฮ์บางคนเท่านั้น ซึ่งยุคสมัยของท่านกับท่านอิมามซอดิก (อ.) นั้น แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง เพราะช่วงเวลาของท่านพวกปฏิเสธได้สร้างความกดดันและบีบบังคับทุกอย่าง และเพิ่มความรุนแรงขึ้นทุกวัน ท่านจึงต้องเผยแพร่อิสลามแบบตะกียะฮ์ และได้สอนวจนะให้กับชีอะฮ์ของท่านไว้มากมาย ซึ่งถ้าเปรียบเทียบแล้ว มากกว่าอิมามท่านอื่นๆ แต่น้อยกว่าอิมามบากิร (อ.) และอิมามซอดิก (อ.)

เนื่องจากต้องทำการตะกียะฮ์อย่างหนักนั่นเอง วจนะและรายงานส่วนใหญ่ที่มาจากท่านบรรดาผู้รายงานวจนะทั้งหลาย จึงได้ใช้นาม

แฝงแทนนามจริงของท่าน เช่น 'อาลิม' หรือ 'อับดุลชอลิฮ์'

ท่านอิمامมุซา (อ.) ได้อยู่ร่วมสมัยกับคณะฟาร์ฮ์ของบনীอับบาส จำนวน 4 คน ได้แก่ มัสนูร ฮาดิ มะฮ์ดีและฮารูน ซึ่งพฤติกรรมของ ทั้งสี่คนไม่ได้แตกต่างกัน จนในที่สุดฮารูนลี้ภัยกุมท่านแล้วนำไปคุม ขังไว้หลายปีโดยย้ายที่คุมขังอยู่ตลอดเวลา และบั้นปลายสุดท้ายท่าน ก็ถูกฮารูนลอบวางยาพิษเสียชีวิต

9. อิمامอะลี ริฎอ (อ.)

สภาพของสังคมและผู้ปกครอง ที่พลัดเปลี่ยนกันขึ้นมาเสวยอำนาจนั้น เป็นที่ชัดเจนอยู่แล้วว่า ผู้ปกครองเหล่านั้นล้วนทำตัวเป็น ประปักษ์กับบรรดาอะฮ์ลุลบัยต์ทั้งสิ้น และไม่ว่าพวกเขาจะสรรหาวิธีการ มากลั่นแกล้งบรรดาอิمام และทรมาณพวกที่เจริญรอยตามท่าน อย่างไรก็ตามจำนวนชีอะฮ์ก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และกลับมีความศรัทธาที่มั่นคง สถาปนการปกครองสำหรับพวกเขา เป็นสิ่งสกปรกโสโครกและน่าขยะแขยงที่สุด พวกเขามีความศรัทธาและความเชื่ออยู่ลึกๆ ว่า บรรดาผู้ปกครองหรือใครก็ตาม ที่กลั่นแกล้งบรรดาอิمامผู้บริสุทธิ์เหล่านั้น ในความเป็นจริงแล้ว เขาไม่ได้ทำอะไรเลยนอกจากแกล้งตัวเอง และ ทำให้ตัวเองต้องตกระกำลำบาก

'มะฮ์มูน' คอสิพะฮ์ที่ 7 แห่งบনীอับบาส ซึ่งก้าวขึ้นสู่ตำแหน่ง โดยการฆ่าอำมีนพี่ชายของตนเอง เขาได้เตรียมแผนการที่จะจัดการ กับท่านอิمام ริฎอ (อ.) และชีอะฮ์ของท่านเอาไว้ โดยมีแผนการที่แยบยลกว่าการบีบบังคับและการทรมาณ

การเดินทางทางการเมืองของเขา เริ่มต้นด้วยการมอบหมายให้ ท่านเป็นผู้ปกครองรองจากตน เพื่อให้ท่านเป็นตัวป้องกันไม่ให้พวก ชีอะฮ์มาก่อนกวน และสร้างความรำลึกระส่ำให้เกิดขึ้นกับการปก

ครองของตน ขณะเดียวกันก็เป็นการทำลายความเชื่อถือ เกียรติยศ และความบริสุทธิ์ของท่าน ให้หมดไปจากความทรงจำของประชาชน และเป็นการทำลายความยิ่งใหญ่ของตำแหน่งอิมามอะลี ซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญยิ่งของอิสลามและแนวทางชีอะฮ์ให้สิ้นสุดลง และในที่สุดแนวทางชีอะฮ์ก็จะล่มสลายไปเอง ประโยชน์ที่ได้รับจากการเดินเกมทางการเมืองโดยวิธีนี้อีกประการหนึ่งคือ เป็นการยุติขบวนการของฟาฏิมียะฮ์ที่ก่อร่างสร้างตัวขึ้นมา เพื่อโค่นล้มราชวงศ์อับบาสิยะฮ์ แม้ว่าต่อมาภายหลัง ตำแหน่งการปกครองจะตกไปอยู่กับพวกฟาฏิมียะฮ์ก็ตาม แต่อย่างน้อยที่สุดก็หลีกเลี่ยงการนองเลือดไปได้ แผนการของมะอ์มูนดำเนินไปอย่างไร้อุปสรรคขวางกั้น

ในตอนแรกมะอ์มูนมีแผนการให้ท่านอิมามริฎอ (อ.) ยอมรับตำแหน่งของตน หลังจากนั้นจะตั้งให้ท่านเป็นรองตน ท่านเข้าใจเป้าหมายและเจตนารมณ์ที่แท้จริงของมะอ์มูนเป็นอย่างดี ท่านจึงตอบปฏิเสธแต่มะอ์มูนได้อ้อนวอนขอเรื่องต่างๆ นานา จนเห็นว่าทำอย่างไรท่านก็ไม่ยอมแน่นอน จึงใช้วิธีการบังคับขู่เข็ญ ท่านได้พิจารณาแล้วว่าถ้าไม่ยอมรับตำแหน่งจะไม่มีผลดีใดๆ เกิดขึ้นกับตนเองและบรรดาชีอะฮ์ ดังนั้นท่านจึงได้ยอมรับตำแหน่งดังกล่าว

ท่านได้ใช้ตำแหน่งดังกล่าวชี้แนะ และสร้างแนวคิดให้กับประชาชนเท่าที่ท่านสามารถทำได้ ความรู้ของอิสลาม และแก่นแท้ของศาสนา ได้ถูกอธิบายออกไปอย่างต่อเนื่อง (มะอ์มูนเองก็ทราบซึ่งในสังฆกรรมเหล่านั้น) การอธิบายในรากฐานแห่งความรู้ของท่านนั้น มีความยิ่งใหญ่ ละม้ายคล้ายคลึงกับคำอธิบายของท่านอิมามอะลี (อ.)

ความมีสิริมงคลอีกประการหนึ่ง ที่ได้รับจากท่านอิมามริฎอ (อ.) คือ ท่านได้เป็นผู้ตรวจสอบวาระต่างๆ ที่มาจากบิดาของท่านที่อยู่ในมือของพวกชีอะฮ์ขณะนั้น ท่านเป็นผู้แบ่งแยกวาระจริงกับเท็จและ

วณะที่อ่อนหลักฐาน ซึ่งถูกสร้างขึ้น โดยน้ำมือที่โสโครกของผู้ปกครอง
ออกจากกัน และกำหนดว่าชะดิษใดบ้างที่ต้องละทิ้ง

หลังจากได้รับตำแหน่งรองจากมะอ์มูน ท่านอิมามริฎอ (อ.) ถูก
สั่งให้ออกจากมะดีนะฮ์ เพื่อเดินทางไปสู่โครอซาน และในระหว่างทาง
ต้องเดินทางผ่านอิหร่าน มีผู้ศรัทธาจำนวนมากมายที่เจริญรอยตาม
ท่าน ออกมาต้อนรับอิมามของตน และไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ ณ ที่ใดก็
ตามเมื่อรู้ข่าวว่าท่านจะเดินทางมา ก็ได้แห่แหนกันมาอย่างล้นหลาม
เพื่อเยี่ยมเยียนทั้งกลางวันและกลางคืน พวกเขาได้รายล้อมท่าน เพื่อ
ไถ่ถามปัญหาและซักตวงความรู้จากท่าน

เมื่อมะอ์มูนรู้ข่าวก็ตกใจมาก เขาไม่เคยคาดคิดมาก่อนเลยว่า
จะมีคลื่นมหาชน แห่แหนกันมาต้อนรับอิมามของพวกเขาอย่างอบ
อุ่น เขาเริ่มรู้ว่าอันตรายกำลังคืบคลานเข้ามาสู่อำนาจของเขา และเพื่อ
เป็นการป้องกันจึงสั่งให้จับกุมท่านอิมามริฎอ (อ.) ไปคุมขังเอาไว้ และ
ลอบวางยาพิษจนท่านต้องเป็นชะฮีดในเวลาต่อมา หลังจากนั้นการ
เมืองแบบเดิมของเขาก็ดำเนินต่อไป ด้วยการกลั่นแกล้งอะฮ์ลุลบัยต์
และเช่นฆ่าชีอะฮ์ของท่าน

10. อิมามมุฮัมมัด ตะกียี (อ.)

11. อิมามอะลี ยุนนะกี (อ.)

และ 12. อิมามฮาซัน อัศการี (อ.)

สภาพชีวิตของทั้งสามอิมาม คล้ายคลึงและใกล้เคียงกันมาก
หลังจากการเป็นพลีชีพของท่านอิมามริฎอ (อ.) แล้ว มะอ์มูนได้สั่ง
เนรเทศท่านอิมามมุฮัมมัด ตะกียี (อ.) ซึ่งเป็นบุตรชายคนเดียวของ
ท่านอิมามริฎอ (อ.) ไปยังแบกแดด และเพื่อควบคุมท่านให้อยู่ในการ
ดูแลของตนตลอดเวลา จึงเสนอบุตรสาวคนหนึ่งให้สมรสกับท่าน

พฤติกรรมของมะอ์มูน ดูเหมือนเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี แต่ได้ซ่อนเร้นแผนการอันชั่วร้ายเอาไว้ อย่างไรก็ตาม สิ่งที่มีมะอ์มูนต้องการคือ การควบคุมท่านอย่างใกล้ชิดและก็ได้จริง

เช่นเดียวกัน ในยุคสมัยของท่านอิมามอะลี ยุนนะกี (อ.) กับอิมามฮาซัน อัศการี (อ.) ที่อาศัยอยู่ที่เมืองชะมรรอฮ์ ซึ่งถือว่าเป็นเมืองหลวงในสมัยนั้น แต่ในความเป็นจริงแล้วคือ ที่คุมขังนั่นเอง

ช่วงเวลาของการดำรงตำแหน่งอิมามะฮ์ ของอิมามทั้งสามท่านรวมกันได้ 57 ปี ขณะที่มิชอะฮ์จำนวนมากมาย อาศัยอยู่ตามหัวเมืองต่างๆ เช่น อิหร่าน ซีเรีย และอิรัก ในหมู่พวกเขามีนักรายงานวจนะจำนวนมากนับพันคน แต่มีวจนะที่ถูกรายงานมาจากอิมามทั้งสามท่านเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ประกอบกับอิมามแต่ละท่านมีอายุลั้น เช่น ท่านอิมามมุฮัมมัด ตะกียี (อ.) มีอายุเพียง 25 ปี ท่านอิมามอะลี ยุนนะกี (อ.) อายุ 40 ปี และท่านอิมาม ฮาซัน อัศการี (อ.) อายุ 27 ปี

สิ่งเหล่านี้เป็นเหตุผลที่แสดงให้เห็นว่า ในสมัยของอิมามทั้งสามนั้น มีความลำบากอย่างยิ่ง มีการควบคุมดูแลจากผู้ปกครองอย่างเข้มงวด บรรดาอิมามไม่มีโอกาสที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตน ซึ่งเป็นสัญญาณเตือนว่าอนาคตข้างหน้า ย่อมเลวร้ายกว่าที่เป็นอยู่ บรรดาผู้รู้ฝ่ายมิชอะฮ์จึงได้รวบรวมตำราขึ้น ในขณะที่อิมามยังมีชีวิตอยู่ เพื่อเป็นหลักฐานและเป็นตำราสำหรับแนวทางต่อไป และหนึ่งในตำรานั้นคือ 'อุศูล อัล กافیย' ซึ่งถูกรวบรวมโดยท่านกุลัยนี (นักปราชญ์ผู้ทรงคุณวุฒิท่านหนึ่งของมิชอะฮ์)

13. อิมามซอฮิบุชชะมาน มะฮ์ดี (อ.)

มีคำสั่งจากผู้ปกครองร่วมสมัยกับท่านอิมามฮาซัน อัศการี (อ.) ว่าให้จัดการทำลายล้างตัวแทนของท่านทุกวิถีทาง เพื่อยุติการเติบโต

ของแนวทางชีอะฮ์ และซุคฺรากลอนโค่นเรื่องอิมามะฮ์ ได้มีการควบคุมดูแลท่านอย่างใกล้ชิดทุกอย่างก้าว ด้วยเหตุนี้เองการกำเนิดของท่านอิมามมะฮ์ดี (อ.) จึงเป็นไปอย่างเงียบสนิทและปิดบังที่สุด โดยไม่มีใครรู้เห็นนอกจากชีอะฮ์บางคนเท่านั้น จนอายุของท่านได้ 6 ปี หลังจากนั้นบิดาของท่าน (อิมามฮาซัน อัศการ์) ได้ชะฮีด ท่านจึงขึ้นดำรงตำแหน่งอิมาม ตามบัญชาของอัลลอฮ์ (ซบ.) ตั้งแต่อายุ 6 ขวบเป็นต้นมา ในเวลาต่อมาอัลลอฮ์ (ซบ.) มีประสงค์ไม่让您ปรากฏตัวต่อหน้าสาธารณชน ท่านจึงแต่งตั้งตัวแทนไว้ 4 ท่าน ให้ปฏิบัติหน้าที่และคอยพบปะกับประชาชน เพื่อตอบปัญหาและข้อซักถามต่างๆ เป็นเวลานานประมาณ 70 ปีเศษ (ซึ่งเรียกว่าการ 'มอยบะฮ์ซุโกรอ' : การไม่ปรากฏตัวในระยะสั้น)

หลังจากนั้น ท่านจึงเริ่มเข้าสู่การไม่ปรากฏตัวที่ยาวนาน (มอยบะฮ์กูบรอ) จวบจนถึงปัจจุบัน ตามความประสงค์ของอัลลอฮ์ (ซบ.) และจะปรากฏตัวอีกครั้ง ตามประสงค์ของอัลลอฮ์เช่นกัน เพื่อมาจัดความยุติธรรม และสถาปนาความยุติธรรมขึ้นปกครองโลกมนุษย์ เหมือนกับที่โลกได้ถูกปกครองด้วยความยุติธรรมมาก่อนหน้านี้

ทั้งฝ่ายมุสลิมชีอะฮ์และซุนนะฮ์ ได้รายงานวณะจำนวนมากมายจากท่านศาสดามุฮัมมัด (คือลฯ) และอิมามท่านอื่นๆ ที่กล่าวถึงคุณสมบัติ ขั้นตอนและวิธีการไม่ปรากฏตัวของท่าน ในขณะที่บิดาของท่านยังมีชีวิตอยู่ และได้รับข่าวดีในการสืบตำแหน่งของท่านจากบิดาของท่าน

ที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นประวัติพอสังเขป ของบรรดาอิมาม (อ.) ผู้บริสุทธิ์ทั้งหลาย ซึ่งพอที่จะนำมาเป็นหลักฐานในการยืนยันว่า โลกมนุษย์จะปราศจากศาสนาของอัลลอฮ์ (ซบ.) และว่างเปล่าจากผู้นำไม่ได้เด็ดขาด

บทสรุปจริยธรรมจากแนวทางของผู้นำศาสนจักร

บทสรุปพอสังเขป ที่ได้จากประวัติของท่านศาสดามุฮัมมัด (คือลฯ) และบรรดาอิมามผู้บริสุทธิ์นั้น คือท่านเหล่านั้นเป็นมหาบุรุษ เป็นมนุษย์ผู้สมบูรณ์ที่เป็นตัวแทนของความสัตย์จริง มาทำหน้าที่เชิญชวนมนุษย์ไปสู่สัจธรรม บนหนทางนี้ท่านเหล่านั้นได้แสดงความเสียสละ และสละทิ้งซึ่งความเห็นแก่ตัวอย่างสิ้นเชิง

ในอีกความหมายหนึ่งก็คือ บรรดาอิมามผู้บริสุทธิ์เหล่านั้นได้ทุ่มเทความพยายามทั้งหมดเพื่อช่วยเหลือมนุษย์ และสังคมให้ปลอดพ้นจากความโง่เขลาและความมืดมิดไปสู่ نور (รัศมี) ที่เจิดจรัส ออกจากการปกครองที่กดขี่ป่าเถื่อนและไร้มนุษยธรรม ไปสู่การปกครองที่มีแต่ความยุติธรรม ท่านพยายามสร้างวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล และความเชื่อที่ถูกต้องแก่สังคม

ท่านมาเพื่อที่จะขัดเกลามนุษย์ ให้พ้นจากสภาพของสัตว์เดรัจฉานที่ไม่รู้จักสิ่งใดเลยนอกจากการกิน นอนและสมสู่ และในบางครั้งก็กินเนื้อกันเองเพื่อความอยู่รอดของชีวิต และเพื่อความอิมของท้องสัตว์ที่แข็งแรงกว่าก็มักจะกดขี่และเอาเปรียบสัตว์ที่อ่อนแอกว่าเสมอ ไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่แท้จริงที่ไฟและถวิลหาแต่พระผู้เป็นเจ้า และความสำเร็จความเจริญรุ่งเรืองและความสุข ที่เป็นนิรันดร์ ณ พระองค์

จริงอยู่แม้ว่า ชีวิตมนุษย์จะไม่ต้องการความสุขเพียงอย่างเดียวก็ตาม แต่เพื่อความสำเร็จและความรุ่งเรืองของสังคม โดยเฉพาะสังคมมนุษย์นั้น สิ่งนี้ถือว่าเป็นบทบาทและหน้าที่อันสำคัญของมนุษย์ ความสุขสมบูรณ์ (ซึ่งนอกเหนือจากมันแล้ว มนุษย์ไม่ต้องการสิ่งใดอีก) ถือว่าเป็นความปรารถนาของมนุษย์ทุกคน มันจึงถูกเสนอว่าใครก็ตามที่รักและปรารถนาสิ่งใด จงรู้ไว้เถิดว่า คนอื่นก็รักและปรารถนา

สิ่งนั้นด้วยเช่นกัน และสิ่งใดก็ตามที่ตนรังเกียจและไม่ปรารถนามัน
คนอื่นก็มีความรู้สึกเช่นนั้นเหมือนกัน

สิ่งที่เกิดขึ้นทั้งหมดนี้ ล้วนเป็นความเพียรพยายามของบรรดา
อิมามผู้บริสุทธิ์ ที่มีแต่ความหวังดีต่อประชาชาติ ท่านได้ถูกหล่อหลอม
ตัวเองเข้ากับคุณสมบัติที่ดั่งามต่างๆ ยอมเสียสละความสุขส่วนตัว
และทรัพย์สินบนวิถีทางดังกล่าว ท่านต้องใช้ความกล้าหาญและความ
อดทนอย่างสูงต่อการก่อกวนแก่งจากผู้ประสงค์ร้ายทั้งหลาย จนกระทั่ง
ประสบความสำเร็จและได้รับคุณสมบัติที่ดีเป็นอริยบุคคล.

